

"כבד את אביך ואת אמך" גם לאחר מותם

זו החוברת "יזכור" לתפילה

לבית העלמין. ואין צורך בספר תהילים, סידורים ושאר הספרים. וכולם קוראים לפי הסדר ובלי חיפושים. והכול בחוברת אחת. חוברת התפילה לנפטר/ת כולל: שם המלא ותמונה, תאריך פטירה, גוש חלקה ומקום הקבורה. כמו כן "אלפא ביתא" שמו המלא יצוין בספר תהילים ומשניות לפי האותיות של שם הנפטר/ת, ואותיות נשמה בתהילים, לימוד מהזוהר עם שם הנפטר/ת, קדיש, ואשכבה עם שם המלא של הנפטר/ת. החוברת עם כריכה כרומו צבעונית, ודפים בנייר כרומו בגודל 15 על 22 ס"מ. והיא לכל החיים במשפחה. גם מכתב אישי לנפטר/ת..

וכך יוזכר הנפטר/ת כל שנה ולנצח!!

בנוסח ספרדי או אשכנזי.

כל ההזמנה נעשית באימייל או בדואר. וכן אפשר לכתוב ולהנציח את כל חיי הנפטר/ת. בחוברת או בספר על ידי סופר סת"ם ירא שמים.

והקדשה בגיליון הקדוש והטהור "זוהר הקדוש"

להזמנות: טל. 054-4577956 B.ARYE@NETO.NET.IL

"אור העולם"

רבי יהודה היה מצוי לפני רבי שמעון בר יוחאי. אמר לו ישראל מאיזה מקום מתברכי ? אמר לו אוי לעולם שלא שמים לב ולא מסתכלים בני אדם בכבוד המלך העליון. בוא וראה, בשעה שנמצאו ישראל זכאים לפני הקדוש ברוך הוא, והיו עולמות נמצאים באילן אחד עליון קדוש, שמזון הכול בו, היה מתברך ממקום שכל הברכות נאספות בו, ובו ניטעו ונשתלו שורשיו. וישראל למטה היו מתברכים ונשתלו שורשיו ממקום שכל אלו הברכות יוצאות בו, ולא מתעכבות לצאת, וזה הוא שכתוב בספר תהילים: "יברכך ה' מציון" ועוד כתוב: "כטל חרמון שיורד על הררי ציון כי שם ציוה ה' את הברכה חיים עד העולם".

ועוד כתוב בתהילים: "מציון מכלל יופי אלוקים הופיע" הופיע-האיר, שכתוב בספר דברים: "הופיע בזהר פארך" וזה האור כאשר יאיר, והוא לכל העולמות. וכאשר זה האור מתעורר, הכול הוא בחברות הכול באהבה והכול הוא בשלמות, אז הוא השלום של הכול של מעלה ומטה, וזה הוא שכתוב בתהילים: "יהי שלום בחילך ושלווה בארמנותיך".

"אהבת העולם"

בעוד שהיו יושבים בא בן אדם אחד ואמר: אשתו של רבי שמעון נרפאה מחוליה, והחברים שמעו קול, שהקדוש ברוך הוא מחל על אלו הטאי הדור. אמר רבי שמעון בר יוחאי: התקיים כאן הפסוק ושמועה טובה מארץ מרחק, כך היא נחת הרוח, כמו מים קרים על נפש עייפה. להם נקום ונלך שהקדוש ברוך הוא עושה לנו בניסים. פתח ואמר: מים קרים על עייפה - זו התורה, שכל מי שזוכה לעמול בתורה ומרווה נפשו ממנה, מה כתוב ושמועה טובה מארץ מרחק, הקדוש ברוך הוא מכריז עליו כמה טובות להטיב לו בעולם הזה ובעולם הבא זה שכתוב ושמועה טובה.

מאיזה מקום, מארץ מרחק. ממקום שהקדוש ברוך הוא היה רחוק ממנו בראשונה. ממקום שהיה בן אדם באיבה עימו בראשונה, כמו שכתוב בספר איוב: "יגלו שמים עוונו וארץ מתקוממה לו", מאותו מקום מקדימים לו לשלום. וזה הוא שכתב הנביא ירמיהו: "מרחוק ה' נראה לי ואהבת עולם אהבתיך על כן משכתיך חסד".

**ברכה גדולה והצלחה:
ליהושע סמרנו ולכל משפחתו
לבניו ולנכדיו לחיים טובים וארוכים**

"עליונים ותחתונים"

התורה פותחת בפסוק בפרשת במדבר: "וידבר ה' אל משה במדבר סיני באהל מועד וגו'". רבי אבא פתח מספר בראשית: "ויקרא אלוקים את האדם בצלמו". זה הפסוק נאמר. בוא וראה, בשעה שברא הקדוש ברוך הוא את האדם הראשון, עשה אותו בצורת עליונים ותחתונים, והיה כלול מהכול, והיה אורו מאיר מסוף העולם ועד סוף העולם, והיו יראים ממנו הכל.

ואף על פי שהרי העמידוהו, יש להסתכל בו בפסוק הזה: "ויברא אלוקים את האדם בצלמו בצלם אלוקים ברא אותו". כיון שאמר בצלמו, מהו בצלם אלוקים ברא אותו? אלא ודאי שתי דרגות שכוללות זכר ונקיבה, אחת לזכר ואחת לנקיבה. ומשום כך שני פרצופים היו ודאי, וסוף הפסוק מוכיח, שכתוב זכר ונקיבה ברא אותם, וכלול היה מכל צדדיו, ואף על פי שהנקיבה אחוזה בצידו, הרי היא גם כלולה משני הצדדים להיות שלם בכל.

והיה מסתכל בחוכמה למעלה ומטה יחד. וכיון שחטא, התמעטו הפרצופים והחוכמה הסתלקה ממנו, ולא היה מסתכל אלא בדברי גופו, אחר הוליד בנים מעליונים ותחתונים, ולא התיישבו זה בזה בעולם, ועד שהוליד בן וממנו נשלם העולם, שנקרא "שת". ועם כל זה העולם התחתון לא נשלם, ולא היה שלם ולא נמצא בקיומו, עד שבא אברהם אבינו והתקיים העולם, אבל לא נשלם עד שאברהם נמצא בו בעולם ואחז בו בימין, כמי שאוחז בימינו למי שנופל. בא יצחק ואחז בידו את העולם בשמאל והתקיים יותר.

וכיון שבא יעקב אחז באמצע הגוף ונכלל בשני צדדים, והעולם התקיים ולא היה מתמוטט. ועם כל זה לא נתייסד ונשלם בשורשיו, עד שהוליד שנים עשר שבטים ושבעים נפשות, והתייסד העולם. ועם כל זה לא נשלם, עד שקיבלו ישראל את התורה בהר סיני והוקם המשכן, ורק אז התקיימו העולמות ונשלמו והתבשמו עליונים ותחתונים.

כיון שהתורה והמשכן הוקמו, רצה הקדוש ברוך הוא לפקוד את צבאות התורה. וכולם היו כאחד ולא פורשים זה מזה, הכול כמו למעלה, והולכים כאחד. ומשום כך כתוב בתורה: "וידבר ה' אל משה במדבר סיני באהל מועד".

 לעילוי נשמת: **אידה בת מיסה** ז"ל

 לעילוי נשמת: **בנימין בן שרה** ז"ל

 לעילוי נשמת: **דוד בן רוזה** ז"ל

”עץ החיים מתעורר בעולם”

אמר רבי אלעזר שכתוב בספר תהילים: ”בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי ה' אל אמת”. זה הפסוק יש להסתכל בו, ראיתם מי שהפקיד ביד המלך כלום? אלא ודאי זכאי הוא בן אדם שהולך בדרכי המלך הקדוש ולא חוטא לפניו. בוא וראה, כיון שנכנס הלילה אילן המוות שולט בעולם, ועץ החיים מסתלק למעלה, וכיון שאילן המוות שולט בעולם לבדו, כל בני העולם טועמים טעם המוות. מה הטעם? וזאת מפני שאותו של אילן גורם. ובן האדם צריך להקדים ולהפקיד בידו נפשו בפיקדון, וכפיקדון אדם שנותן לפיקדון לאחר, שאף על פי שהוא התחייב אצלו יותר מאותו פיקדון, לא כדאי להיאחז בו, הואיל ובפיקדון נמסר אצלו. ואם יסרב בו, ודאי נבדוק אחריו שלא מזרע קדוש הוא, וגם הוא לא מבני האמונה.

כך הוא אותו אילן, בני אדם מקדימים ונותנים לו פיקדון נפשם, וכל נשמות בני העולם לוקח. וכולם טועמים את טעם המוות, וזאת מפני שזה אילן המוות הוא. ומפני שכל אלו הנפשות אף על פי שכולם התחייבו אצלו, ולא כדאי הוא להשיב את הפיקדון אצל האדם, אלא כיון שכולם נמסרו לו בפיקדון, והוא משיב את כל הפיקדונות לאדונו מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא.

בוא וראה, לא כדאי הוא זה אילן המוות להשיב הפיקדון אצל האדם, אלא בשעה שעץ החיים מתעורר בעולם. ומתי מתעורר אותו עץ החיים? בשעה שעולה הבוקר. ואז כיון שזה מתעורר בעולם כל בני העולם חיים, ועוזב ומחזיר אותו אילן המוות כל הפיקדונות שנפקדו אצלו והולך לו. מה טעם החיים? וזאת מפני שאותו עץ החיים גורם.

ואם תאמר, הרי בני אדם רבים הם שמתעוררים בלילה בעוד שאילן המוות שולט, אלא ודאי אותו עץ החיים הוא עושה. מה הטעם? כמו שכתוב בספר תהילים: ”לראות היש משכיל דורש את האלוקים”. ולא יהיה פתחון פה לבן אדם שיאמר: אילו שלטתי בנפשי בלילה עסקתי בתורה. אמר רבי יהודה: זה בישראל ודאי וכך הוא, אבל באומות העולם שאנו רואים כמו זה מה הטעם? אמר לו ודאי טוב הוא. (יש לשנן את הפרק להבנה)

 לעילוי נשמת הצדקת: מרימה ברדה בת אלושה ז"ל

 לעילוי נשמת: חיים ברדה בן חי ז"ל

 לעילוי נשמת: דוד מזרחי בן אהרן ז"ל

 לעילוי נשמת: נעמי מזרחי בת חנה ז"ל

”ארץ ישראל – ארץ הקודש”

בוא ראה, בזמן שישראל שרו על ארץ הקודש, הכול היה מתוקן כיאות, והכסא שלם עליהם, ועשו העבודה, ובקעה אווירי העולם, ועלתה אותה העבודה למעלה למקומה, מפני שהארץ לא נתקנה לעבודה אלא לישראל בלבדם. ומשום כך שאר העמים עובדי עבודה זרה, היו מתרחקים שלא היו שולטים בה כמו עכשיו, מפני שלא ניזונו אלא מתמצית.

ואם תאמר, הרי ראינו כמה מלכים היו, ששלטו בזמן שבית המקדש קיים על העולם. בוא ראה, בבית הראשון עד שלא טימאו ישראל הארץ, לא היו שולטים שאר העמים עובדי עבודה זרה, אלא ניזונים מתמצית, ובה היו שולטים ולא כל כך. כיון שחטאו ישראל וטימאו הארץ, אז כביכול דחו את השכינה ממקומה, והתקרבה למקום אחר. ואז שלטו שאר העמים וניתנה להם רשות לשלוט.

בוא ראה, ארץ ישראל, לא שולט עליה ממונה אחר חוץ מהקדוש ברוך הוא בלבדו. ובשעה שחטאו ישראל, והיו מקרים לאלהים אחרים בתוך הארץ, כביכול נדחתה השכינה ממקומה. ומשכו והקטירו להתקשר לאלהים אחרים תוך השכינה, ואז ניתן להם שלטון, בגלל שקטורת קשר הוא להתקשר. ואז שלטו שאר העמים ובטלו נביאים. וכל אלו דרגות עליונות לא שלטו בארץ. ולא סר השלטון שאר העמים, בגלל שהם משכו השכינה אצלם, ולכן בבית שני, הרי השלטון משאר העמים לא סר, וכל שכן בגלות השכינה בשאר העמים מקום ששאר ממונים שולטים. ומשום כך כולם יונקים מן השכינה שהתקרבה אצלם.

ולכן בזמן שישראל היו שורים על הארץ, ועובדים עבודת הקדוש ברוך הוא, השכינה הייתה צנועה ביניהם ולא יצאה מתוך הבית לחוץ בגלוי. ומשום כך כל אלו נביאים שהיו באותו זמן, לא לקחו נבואה אלא במקומה כפי שאנו אומרים. ומשום כך יונה הנביא היה בורח לחוץ לארץ הקודש, שלא תתגלה עליו נבואה, ולא ילך בשליחות הקדוש ברוך הוא, ואם תאמר, הרי ראינו שהתגלתה השכינה בבבל, שהיא בחוץ. הרי העמדנו שכתוב: ”היה היה” שהיה מה שלא היה מלפני כן, מיום שנבנה בית המקדש, ואותה נבואה לשעה הייתה.

**ברכה גדולה והצלחה:
לשרון בובליל ולכל משפחתו**

פינת הצדיק

השבוע: הרמב"ן רבי משה בן נחמן

הרמב"ן הוא רבי משה בן נחמן. הרמב"ן היה אחד מאישי הרוח הבולטים בתקופה זו, אשר העשיר את עולם היהדות בספריו ובפעלו ושמו ייחרת לנצח בתולדות עמנו באותיות של זהב. הוא נולד בשנת ד' אלפים תתקנ"ד בעיר גירונה אשר במדינת רגוניה. עוד כשהיה ילד קטן היה יושב ולידו עששית נפט קטנה ושקוע בספרי הגמרא והתורה, ועוד אמו אומרת וגאווה מוסתרת בקולה שהנער שלי ראוי להמשיך את שושלת משפחתי המפוארת ולגדול לתלמיד חכם וגאון בישראל. כשהיה הרמב"ן בן 17 וכבר יש באמתחתו חבור מושלם שנהפך לספר "תשלום בהלכות" והוא נכתב לפי שיטת הרי"ף, אותו הוא מכנה "רבנו הגדול". אינני חפץ לעסוק בנסתרות קבע הרמב"ן נחרצות. הוא השקיע את מירב אונו ומרצו בלמוד תורת הנגלה, והתאמץ להבינה ולהתעמק בה ולא רצה ללמוד את תורת הנסתר. עד שהגויס חרצו את דינו של הרב הגאון ר' עזריאל להוציאו להורג, והרמב"ן שבא לבקר אותו בכלא, והבטיח ר' עזריאל שיבוא לסעודת שלישית. והוא נלקח לכיכר השריפה בכדי לשרוף את ר' עזריאל, הבערה דלקה בעוז וההמון הריע לשריפתו, ולאמיתו של דבר, לא נשרף ר' עזריאל, ובכח הקבלה הצליח להציל את עצמו. ולפתע מופיע אצל הרמב"ן לסעודה. ובעקבות זה החליט הרמב"ן להיכנס לרזי הנסתר והתלמיד של ר' עזריאל הזקן. הרמב"ן נפטר בה' ובשנת ל'.

ברכה לאריכות ימים: עמוס בובליל בן רחמים

פינת הקבלה

השבוע: "גחלת התורה"

זוהי תראה, כי שניים הם בתכונה אחת נבראו, שכל האדם והתורה המשכלת אותו. על התורה אמר הנביא ירמיהו: "הלוא כה דברי כאש נאום ה'". כי אמת שהתורה היא ממש אור אחד ניתן לישראל לאור בן. והתורה הנה קודש היא, אשר לה מציאות גבוהה בגבוהי מרומים, וכאשר יעסוק בה האדם למטה אור היא אשר תאיר בנשמתו להגיע אותו אל גנזי המרומים. וכתוב במשלי: "ותורה אור" אור ממש ולא חוכמה לבד ולא שמראה אור בדרך דמיון, אלא אור ממש כי זו מציאותה למעלה, ובהכנסה בנשמה יכנס האור עימה. כי כאשר תראה הגחלת שאינה מלהבה, והשלהבת היא בתוכה כמוסה וסגורה, ואשר והפיח בה אז תתפשט ותתלהב ותצא מתרבת והולכת, ובשלהבת ההיא נראים כמה גוונים, מה שלא נראה בתחילה בגחלת, והכול מן הגחלת יוצא כן התורה הזאת אשר לפנינו, כי כל מילותיה כמו גחלת, אשר בהצית אותם כן כאשר הן לא יראו כי אם גחלים ומי שישתדל לעסוק בה, אז תתלהב מכל אות שלהבת גדולה ממולאה בכמה גוונים והן הצפונים בתוך האות, וכבר פרשו בספר הזוהר על האלף בית, כי כל האותיות שאנו רואים בתורה כולן מורות על עשרים ושנים אורות הנמצאים למעלה, והאורות ההם העליונים מזהירים על האותיות, כי האורות עומדים על האותיות ובאותם האורות כלולות כל הבחינות שיש על כל אות ואות, וההארה של האורות ההם על אותיותיהם.

ברכה לאריכות ימים: רינה בובליל בת נסריה

והשבוע: "מידת הזהירות"

הנה עניין הזהירות הוא שיהיה האדם נזהר במעשיו ובענייניו כלומר, מתבונן ומפקח על מעשיו ודרכיו, הטובים הם אם לא, לבלתי עזוב נפשו לסכנת האבדון חס וחלילה ולא ילך במהל הרגלו כעיוור באפלה. והנה השכל יחיבהו ודאי. כי אחרי שיש לאדם דעה והשכל להציל את עצמו ולברוח מאבדון נשמתו, ואיך שירצה להעלים עיניו מהצלתו, ואין לך פחיתות והוללות רע מזה ודאי. והעושה כן הנה הוא פחות מהבהמות ומהחיות אשר בטבעם לשמור את עצמם ועל כן יברחו וינסו מכל החיות שיראה להם היותו מזיק להם. ואולם הנה זאת באמת אחת מתחבולות של יצר הרע ועורמתו להכביד עבודתו בתמידות על ליבות בני האדם עד שלא יישאר להם רווח להתבונן ולהסתכל באיזה דרך הם הולכים, כי יודע הוא שאילולי היו שמים ליבם כמעט קט על דרכיהם, ודאי שמייך היו מתחילים להתנחם ממעשיהם, והייתה החרטה הולכת ומתגברת בהם עד שהיו עוזבים החטא לגמרי. כן היא עצת היצר הרע ממש על בני האדם, כי איש מלחמה הוא ומלומד בערמימות, ואי אפשר להימלט ממנו אלא בחוכמה רבה והשקפה גדולה. וזה מה שהנביא חגי צווח ואומר: "שימו לבבכם על דרכיכם". ועוד כמו שאמר שלמה המלך החכם באדם בספר משלי: "אל תיתן שינה לעינך ותנומה לעפעפיך הינצל כצבי מיד וכציפור יקוש". וזוכה בישועתו של המלך הקדוש.

ברכה לזיווג מהרה: לאירנה בת יעל

והשבוע: "תורת הקבלה"

אכן בתקופות שכזו לא היה צורך בתחכום רב והתורה והאמונה כרוכים ביראת שמים עברו מדור לדור וממשפחה למשפחה. לא כן בימינו. קשה מאוד לענות לצעיר השואל והחוקר על עניין קיום המצוות ולהניח את דעתו. שספג מנה גדושה של הומניזם חילוני, ואף ששומר פחות או יותר על מסגרת דתית. שומה עלינו לספק לאותם צעירים את התשובות המתאימות קודם שתיפגע אותה מסגרת שהם נתונים בה. כיצד נעשה זאת? הדרך היחידה היא לתת הסברים הגיונים למצוות התורה וזאת על ידי לימוד פנימיות התורה הקדושה. לימוד מסוג זה נותן הרגשה של הרחבת הדעת, הרגשה של שותפות בחידוש מעשה בראשית מידי יום ביומו. וכל כך למה? כיוון שעל ידי לימוד פנימיות התורה, מגיע הלומד למסקנה שכל התורה היא למעשה גילוי רצונו של הבורא יתברך שמו וקיום המצוות היא הנותנת תוקף להוויה המתמדת של העולם כולו. והפסוק: "המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית" מקבלת משמעות שונה ועמוקה יותר. ועם זאת פנימיות התורה היא "תורת הקבלה", והיא מצליחה לפתח את תורת הנגלה לדרגה של חוכמה אלוקית ולהעניק לכל פרטי המצוות תוכן והגיון. ומה נועיל בקיום מצוות התורה? תשובות לשאלות אלו נמצא ב"תורת הקבלה", ואסור ללמוד קבלה. רק לאותם האנשים המעמיקים ברזי התורה, ליחידי סגולה אלה באה "תורת הקבלה". ורק אדם שהוא ירא שמים שלמד את כל הגמרא, הרמב"ם, התורה, ראשונים ואחרונים, והזהר הקדוש..ואז הוא רק מתחיל ללמוד קבלה.

ברכה לזיווג מהרה: לקטי בת יעל

"מהו הסוד עץ החיים בעולם הזה"

כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת מקץ: "ויהי במקץ שנתיים ימים". רבי חיא פתח בפסוק בספר איוב: "קץ שם לחושך ולכל תכלית הוא חוקר אבן אופל צלמוות", "קץ שם לחושך" הוא זה קץ השמאל, שהוא משוטט בכל העולם ומשוטט גם למעלה, והוא עומד לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא ומשטין ומקטרג על העולם הזה. "ולכל תכלית הוא חוקר", שהרי שכל מעשיו הם לא לטוב אלא לכלות תמיד והוא לעשות כליה בעולם" אבן אופל צלמוות", זו אבן נגף שבה הרשעים כושלים בה, והיא עומדת בזה כמו שאמר איוב: "ארץ עפתה כמו אופל". בוא וראה, יש ארץ חיים שהיא למעלה וזו ארץ ישראל. ויש ארץ למטה והיא נקראת אופל וצלמוות, ואופל שיוצא עפתה. ומהו "אופל וצלמוות"? זה הוא קץ ושהוא מצד חושך והיא זוהמת הזהב.

בוא וראה, כמה יש להם לכל בני האדם לבוא ולהסתכל בעבודת הקדוש ברוך הוא, ולעסוק יום ולילה, כדי שהם ידעו ויסתכלו בעבודתו של הבורא הקדוש ברוך הוא. שהרי התורה שנתן הקדוש ברוך הוא לעם ישראל היא מכריזה בכל יום לפני האדם ואומרת כמו שאמר שלמה המלך החכם באדם בספר משלי: "מי פתי יסור הנה חסר לב אמרה לו", וכאשר הבן אדם עוסק בתורה והוא דבק בה הוא זוכה להחזיק בעץ החיים כמו שאמר שלמה המלך בספר משלי: "עץ חיים למחזיקים בה ותומכיה מאושר". בוא וראה, כאשר הבן אדם שהוא מחזיק בעץ החיים בעולם הזה, הוא גם מחזיק בו בעולם הבא שהרי כאשר הנשמות הן יוצאות מהעולם הזה, כך הם ניתקנות להם ומקבלים דרגות לעולם הבא.

בוא וראה, עץ החיים הוא בכמה דרגות נבדלות זו מזו והן כולן אחת. שהרי בעץ החיים יש דרגות אלו על אלו. והם ענפים ועלים וקליפות וגוף האילן והשורשים. והכול הוא האילן. ובזה אנו למדים כמו כן שכל מי שעוסק ולומד בתורה אז הוא נתקן מתחבר ומחזיק בעץ החיים.

וכל בני האמונה של עם ישראל, והם כולם מחזיקים בעץ החיים וכולם הם אוחזים בעץ ממש. שבו יש חלק שמחזיק באותו גוף שבו, חלק מהם אוחזים בענפים, חלק מהם אוחזים בעלים. חלק מהם אוחזים בעלים, חלק מהם אוחזים בשורשים. ובכך כולם אוחזים בעץ החיים. וכל אלו שעוסקים ולומדים תורה לשמה הם כולם אוחזים בכל גוף האילן. והרי העמידוהו, ומשום כך כל מי שעוסק ולומד בתורה לשמה הוא אוחז בכל.

ברכה גדולה לזיווג מהרה
לקארן בת רינה

המלכים שנהנו ממלך מלכי המלכים

ומשום כך כל מי שחוטא באלו חטאים שדש בהם ברגליו, לא יודע בהם וירא תדיר. דוד המלך תמיד היה נשמר תדיר מחטאים אלו, ותמיד כאשר היה יוצא למלחמה היה מפשפש בהם, ועל כן לא פחד דוד המלך לערוך עימהם מלחמה.

ובוא וראה, ארבעה מלכים היו, מי שביקש זה לא ביקש זה. ועל כן דוד המלך אמר בספר תהילים: "ארדוף אויבי ואשיגם ולא אשוב עד כלותם", מה הטעם, וזאת מפני שהיה נשמר מאלו עבירות, ולא נתן מקום לשונאיו לשלוט. ועל כן ביקש לרדוף אחריהם תדיר, ולא ירדפו הם אחריו לתבוע חטאיו ויפול בידיהם.

המלך אסא שהיה מלך יהודה היה מפחד יותר, וזאת על אף פי שהיה מפשפש בחטאיו, ולא כדוד המלך, הוא ביקש לרדוף אחריהם ולא להילחם בהם ומלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא יהרוג אותם, וכך היה. כמו שכתוב בספר דברי הימים ב': "וירדפם אסא והעם אשר עמו עד לגרר ויפול מכושים לאין להם מחיה כי נשברו לפני ה' ולפני מחנהו וישאו שלל הרבה מאוד". ועוד כתוב בדברי הימים ב': "ויגוף ה' את הכושים לפני אסא ולפני יהודה וינוסו הכושים". ולעומת זאת כתוב אצל דוד המלך בספר שמואל א': "ויכם דוד מהנשף ועד הערב למחרתם", אבל המלך אסא הוא רדף ומלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא מכה.

ומלך יהודה יהושפט, אף כך גם היה מבקש ממלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא ואומר, לא יכול אני לרדוף וגם לא להרוג, אלא אני אזמר ואתה הקדוש ברוך הוא תהרוג אותם, וזאת מפני שלא היה מפשפש כל כך כמו המלך אסא, ומלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא עשה לו כך כמו שכתוב בספר דברי הימים ב': "ובעת החלו ברינה ותהילה נתן ה' מארבים על בני עמון מואב והר שער הבאים ליהודה וינגפו".

חזקיה מלך יהודה אף כך גם אמר, אני לא יכול לזמר ולא לרדוף ולא לעשות מלחמה, מפני שפחד מאלו עבירות שאנו אומרים ומה שכתוב בספר מלכים ב': "ויהי בלילה ההוא ויצא מלאך ה' ויך במחנה אשור מאה שמונים וחמישה אלף וישכימו בבוקר והנה כולם פגרים מתים". והמלך חזקיה היה יושב בביתו ושוכב במיטתו, ומלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא הורג אותם.

ומה הצדיקים האלו הם היו יראים מאלו עבירות, ושאר בני העולם על אחת כמה וכמה. ומשום כך יש לבן האדם להישמר מאלו העבירות ולפשפש בהם כפי שאנו אומרים, וזאת כדי שלא ישלטו עליו אותם ימי רע שלא מרחמים עליו מלמעלה.

וזכאים הם הצדיקים שיודעים להישמר מעוונותיהם, והם מפשפשים תמיד במעשיהם, וזאת כדי שלא ימצא עליהם מקטרג בעולם הזה ולא ישטינו עליהם לעולם הבא, שהרי התורה מכינה להם דרכים ושבילים ללכת בהם, כמו שאמר שלמה המלך החכם באדם בספר משלי: "דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום".

מזוזות מהודרות למהדרין

לכניסת הבית

בגודל 20 על 20 ס"מ ישירות מסופר סת"ם

טס ושט בשבעים אלף עולמות

רבי שמעון פתח בדברי הנביא ישעיה: **"ואשים דברי בפיך"**. כמה יש לבן אדם לעסוק בתורה יום ולילה. בגלל שהקדוש ברוך הוא מקשיב לקולם של אלו שמתעסקים בתורה, ובכל דבור שמתחדש בתורה על ידי אותו שעוסק בתורה, עושה רקיע אחד.

שנינו באותה שעה שדבר התורה מתחדש מפיו של בן אדם. אותו דבר עולה ונעמד לפני הקדוש ברוך הוא. והקדוש ברוך הוא לוקח אותו דבר ומנשק אותו ומעטר אותו בשבעים עטרות מפותחות וחקוקות. ודבר החוכמה שמתחדש עולה ויושב על ראש הצדיק חי עולמים. **וטס משם ושט בשבעים אלף עולמות** ועולה אצל עתיק ימים. וכל דיבורי עתיק ימים דברי חוכמה הם בסודות סתומים עליונים.

ואותו דבר סתום של החוכמה שמתחדש כאן. כאשר עולה מתחבר בבתם דברים של עתיק ימים, ועולה ויורד איתם, ועולה בשמונה עשר עולמות גנוזים שאמר הנביא ישעיה: **"שעין לא ראתה אליהם זולתך"**. יוצאים משם ושטים ובאים מלאים ושלמים ומתייצבים לפני עתיק ימים. באותה שעה מריח עתיק ימים באותו דבר ונוח לפניו מהכול. לוקח אותו דבר ומעטר אותו בשלוש מאות ושבעים אלף עטרות, ואותו דבר טס ועולה ויורד ונעשה רקיע אחד.

וכן כל דבר ודבר של החוכמה נעשים רקיעים עומדים בקיום שלם לפני עתיק ימים. והוא קורא להם שמים חדשים, שמים מחודשים, סתומים של סודות החוכמה העליונה. וכל אותם שאר דברי התורה שמתחדשים. עומדים לפני הקדוש ברוך הוא ועולים ונעשים ארצות החיים. ויורדים ומתעטרים לגבי ארץ אחת, ומתחדש ונעשה הכול ארץ חדשה מאותו דבר שמתחדש בתורה.

ועל זה כתוב בספר ישעיה **"כי כאשר השמים והארץ החדשה אשר אני עושה עומדים לפני נאום ה' כן יעמוד זרעכם ושימכם"**. עשיתי לא כתוב, אלא עושה, שעושה תמיד מאותם חידושים וסודות התורה. ועל זה כתוב: **"ואשים דברי בפיך ובצל ידי כיסיתך לנטוע שמים וליסוד ארץ"**. השמים לא כתוב אלא שמים.

אמר רבי אלעזר מהו ובצל ידי כיסיתך? אמר לו בשעה שנמסרה תורה למשה רבנו באו כמה עשרות אלפים של מלאכים עליונים לשרוף אותו בשלהבת פיהם, עד שחיפה עליו הקדוש ברוך הוא. ועתה שזה הדיבור עולה ומתעטר ועומד לפני הקדוש ברוך הוא. הוא מחפה על הדיבור ההוא ומכסה על אותו בן אדם שלא ייודע אצלם ולא יקנאו בו. עד שנעשה מהדיבור ההוא שמים חדשים וארץ חדשה. זה הוא שכתוב: **"ובצל ידי כיסיתך לנטוע שמים וליסוד ארץ"**. מכאן שכל דבר שסתום מהעין, עולה לתועלת עליונה, זה שהוא כתוב: **"ובצל ידי כיסיתך"**. ומדוע חופה וכוסה מהעין? בגלל תועלת עליונה זה הוא שכתוב: **"לנטוע שמים וליסוד ארץ"**.

דינה הררי בת מרימה ז"ל

לעילוי נשמת:

”ספר האדם הראשון”

זה הוא ספר תולדות אדם שרץ באותו מגדל, זה מגדל מה מעשיו. אלא זה הוא מגדל דוד, וזה מגדל עוז שם ה', והכול אחד. כאן ידיעה לבני האמונה זה הוא ודאי ספר תולדות אדם לבני האמונה סודו מגדל עוז שם ה' בו ירוץ צדיק אדם לבני האמונה.

ואמר רבי אבא ספר ודאי הורידו לו לאדם הראשון, ובו היה יודע את החכמה העליונה, וספר זה מגיע לבני אלוהים חכמי הדור, ומי שזוכה להשגיח בו יודע בו חוכמה עליונה, ומשגיחים בו ויודעים בו. וספר זה הוריד אותו בעל הסודות, ושלושה שלוחים לפניו.

ובשעה שיצא אדם מגן עדן אחז באותו ספר. כאשר יצא ממנו ופרח ממנו לשער, התפלל ובכה לפני אדונו והשיבו לו כמקודם, כדי שלא תשתכח החוכמה מבני האדם, ויעסקו לדעת את אדוניהם.

וכן שנינו ספר היה לו לחנוך. וזה הספר ממקום של ספר תולדות אדם היה, וזה סוד החוכמה, שהרי מהארץ ניטל, זה הוא שכתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית: **”ואיננו כי לקחז אותו אלוקים”**. והוא הנער כמו שכתוב: **”חנוך הנער על פי דרכו”**.

וכל גנזי עליונים נמסרו בידו, וזה מסר ונתן ועשה השליחות. ואלף מפתחות נמסרו בידו. ומאה ברכות לוקח בכל יום, וקושר קשרים לאדונו, מהעולם לקח אותו הקדוש ברוך הוא לשמשו זה הוא שכתוב בתורתנו הקדושה: **”כי לקחז אותו אלוקים”**.

ומזה נמסר הספר שנקרא הספר של חנוך. בשעה שאחז אותו הקדוש ברוך הוא הראה לו כל גנזי העליונים. הראה לו עץ החיים בתוך אמצע הגן, ועליו ענפיו, והכול ראינו בספרו. זכאים הם חסידים עליונים שהחוכמה העליונה מתגלית להם, ולא נשכחת מהם לעולמים כמו שאתה אומר: **”סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם”**.

 יוסף בן אסתר ז"ל לעילוי נשמת:

 מלכה בת רחל ז"ל לעילוי נשמת:

לב טהור ברא לי הקדוש ברוך הוא

כיון שבן אדם מתעסק בתורה נשלם בנשמה אחרת קדושה שכתוב בספר בראשית: "שֵׁרֵץ נֶפֶשׁ זֹזִיה" נפש של אותה חיה קדושה. שכאשר בן אדם לא מתעסק בתורה אין לו הנפש הקדושה. הקדושה שלמעלה לא שורה עליו. וכאשר משתדל, באותה רחישה שרוחש בה זוכה לאותה נפש ולחזור כמלאכים קדושים. שכתוב: "ברכו ה' מלאכיו" אלו הם שמתעסקים בתורה שנקראים מלאכיו בארץ, וזה הוא שכתוב: "ועוף יעופף על הארץ זה בזה העולם". באותו עולם שנינו שעתיד הקדוש ברוך הוא לעשות להם כנפיים כנשרים ולשוט בכל העולם. שכתוב: "וקוי ה' יחליפו כח יעלו אבר כנשרים"

וזהו שכתוב: "ועוף יעופף על הארץ" זו התורה שנקראת מים, ישרצו ויוציאו רחישה של נפש חיה ימשכו אותה למטה כמו שנאמר. ועל זה דוד המלך אמר: "לב טהור ברא לי אלוקים", לעמול בתורה ואז ורוח נכון חדש בקרבי.

מצווה להתעסק בפריה ורביה. שכל מי מתעסק בפריה ורביה, גורם לאותו נהר להיות נובע תדיר ולא יפסקו מימיו. והים מתמלא בכל הצדדים, ונשמות חדשות מתחדשות ויוצאות מאותו אילן, וצבאות הרבה מתרבים למעלה עם אלו נשמות. זה הוא שכתוב בתורתנו הקדושה: "יִשְׂרָצוּ הַבַּיִם שֵׁרֵץ נֶפֶשׁ זֹזִיה" זה ברית הקיום הקדוש, נהר שנשך ויוצא. ומים שלו מתרבים ורוחשים רחישה וריבוי נשמות לאתה חיה.

ובאותן נשמות שנכנסים באותה חיה, יוצאים כמה עופות שפורחים וטסים בכל העולם. וכאשר נשמה קדושה יוצאת לזה העולם, אותו עוף הפורח ויוצא עם זאת הנשמה, מאותו האילן יוצא עימה. כמה יוצאים בכל נשמה ונשמה יוצאים שניים, אחד לימין ואחד משמאל. אם זוכה הם שומרים אותו שכתוב בספר תהילים: "כי מלאכיו יצווה לך" ואם לא, הם מקטרגים עליו.

ועכשיו אפשר להציץ לעולמות העליונים בספר המדהים והמרתק ועוצר נשימה !!

"זוהר האש" ספר הזהב 1

על פי "הזוהר הקדוש" המקורי והאמיתי של החנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א. בשבעים פרקים ועל סודות הנשמה של העם היהודי הטהור. בכריכה קשה ובו 200 עמודים בשפה עברית קלה ולקריאה מעדנת. ואחד הפרקים קורע לב מה קורה כשיהודי מתחנן עם גויה

ספר הזהב 1
כותרת: "זוהר הקדוש"
מאת: רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
ליקוט: רבי יצחק לייבוש
מחלקת: תלמידי חכמים
תאריך: תשס"ב
מקום: ירושלים

משה רבנו פרק ה'

אבי הנביאים

"פינת הזהב"

ואז התחנן פרעה למשה שיציל את בנו, ללא הועיל ובנו מת. זהב, תכשיטים ובגדי פאר, והקדוש ברוך הוא חינו בעיני המצריות, ויצאו ברכוש גדול. ואותו לילה סבב משה רבנו בכל ארץ מצרים וחיפש את ארונו של יוסף. משה רבינו ביקש לקיים מה שהבטיחו השבטים להעלות עצמותיו לארץ ישראל. חיפש וחיפש עד שפגש את שרה בת אשר (בנו של יעקב) ששאלה את משה: רבנו מה תבקש? השיב לה: את ארונו של יוסף אני מבקש. אמרה שהארון שקע עד הקרקעית בים. ואז משה מיהר אל המים וזרק לתוכם טס של זהב ששם ה' חרוט עליו וקרא: "עלה שור עלה שור" ומייד עלה ארונו של יוסף מקרקעית הים וצף על פני המים.

תלאות המדבר רבות הן. החמה יוקדת בשעות היום והקור שורר בשעות הלילה. חיות רעות נעות בגבעות החול ועיקולי הסלעים, ומחכות לטרף שישביע את רעבונו, נחשים שלשונם נוטפת ארס ועקרבים קטלניים מתחפרים באדמת המדבר הצחיחה וממתינים לקורבן הבא. ובני ישראל יצאו אל סכנות המדבר ואל תלאותיו. הייתן אותם הקדוש ברוך הוא בידי חיות הטרף? לא ולא. כאומן הנושא ילד רך בשנים, כן נשא הקדוש ברוך הוא את בני ישראל בלכתם במדבר.

ואז שיצאו ממצרים והנה הקיפום שבעה ענני כבוד, וענן הולך תחת רגליהם בכדי ליישר להם את דרכי המדבר, ובתוך הענן שהלך לפני בני ישראל היה ארון הקודש ושכינה שרתה על ישראל. וברדת החשכה ירד עמוד האש שהנחה את ישראל בדרכם והאיר אותם להם.. ובני ישראל האמינו בה' ובמשה עבדו. ומחשבות נקם מילאו את לב פרעה, ורוח מלחמה אפפה אותו. הוא ביקש לרדוף אחר ישראל להשיבם מצרימה, או להמית אותם עד האחרון בהם. עד מהרה הצטרפו לפרעה שש מאות רכב נבחר ותשעה מיליון מצרים יצאו למלחמה נגד ישראל. ובמחנה ישראל קמה זעקה גדולה ולא היה לאן לברוח. ואמר להם משה רבנו התייצבו וראו את ישועת ה' אשר יעשה לכם היום. ותיכו לרגע ההצלה.

ועוד ישראל קרבים לים סוף, צווה הקדוש ברוך הוא למלאך גבריאל שיהפוך עצמו לתומת אש ויעמוד בין ישראל לבין המצרים, ולמשה רבינו צווה הקדוש ברוך הוא קח את מטך ולך אל הים. ואז הים סירב להיענות לבקשתו של משה בטענה: ילוד אשה אתה, אני נבראתי ביום השלישי לבריאת העולם, ואילו אתה נבראת ביום השישי לבריאה, ולכן לא אשמע לך. ואז המצרים קרבו מאוד לבני ישראל, ואז המצרים החלו לירות חיצים אבל ישראל לא נפגעו. ואז לפתע ירדה אפילה על מחנה מצרים, והם ניסו לגשש באפלה, והחשכה כבדה מאוד. ובני ישראל נעצרו לפני שפת הים, והמים סערו והגלים האימתניים הטילו מורא ופחד. ואז נחשון בן עמינדב אמר וקרא: "הושיעני אלוקי כי באו מים עד נפש" וקפץ אל הים, וכמותו עשו כל בני שבטו, שבט יהודה ועל זה זכו שבט יהודה למלכות.

ואז ציווה הקדוש ברוך הוא את משה להרים את המטה לעבר הים, והים נבקע לשניים. כתומות בצורות עמדו המים מימינם של ישראל ומשמאלם. בלב הים הלכו בני ישראל על קרקע יבשה ומוצקה. כל שבט הלך בשביל המיוחד לשבטו, שביל שריצפתו הייתה חלקה כרצפת שיש, ותקרתו עשויה מי ים קפואים ונוצצים, קירותיו עשויים ספיר ויהלומים וחלונות קבועים בו, כדי שיראו השבטים אלה את אלה בחצותם את הים. כל הלילה הלכו ישראל בים, והקדוש ברוך הוא זימן להם אילנות שפרותיהם טעימים ומעיינות מים מתוקים. ואז המלאך גבריאל ירד ממצרים, כדי להקיף את ישראל ולגונן עליהם מני זעפו של הים. ולמים מימינם אמר המלאך: "היזהרו שעם ישראל שהם עתידים לקבל תורה מידי ימינו של הקדוש ברוך הוא". למים שבשמאלם אמר: "היזהרו שעם ישראל עתידים להניח תפילין בזרוע שמאל". למים ההולכים לפני ישראל אמר: "היזהרו שעתידים עם ישראל לקיים מצוות המילה". ולמים הבאים מאחוריהם אמר: "היזהרו בעם ישראל שעתיד לקיים את מצוות ציצית".

נלקח ממדרשי חז"ל. המשך בשבוע הבא.

ז"ל

יחזקאל בן חביבה ואליהו

לעילוי נשמת:

ז"ל

גניה יחזקאל בת צ'חלה

לעילוי נשמת:

ז"ל

שלמה יחזקאל בן יפה

לעילוי נשמת:

ולא הרימותי את ראשי כי אור גדול מנע ממני להסתכל. ובאותו יום האש לא פסקה מסביב לבית, ולא היה יכול אף אחד לגשת אל רבי שמעון כי האור והאש היו מסובבים אותו. ואחר שנסתלקה האש, ראיתי את המאור קודש קודשים, שנסתלק מן העולם כשהוא מעוטף ושוכב על ימינו ופניו צוהלות. אז קם בנו רבי אלעזר ונשק את ידי אביו, ואני לחכתי את העפר שתחת רגליו, והחברים החלו לבכות, ורבי אלעזר בנו נפל ארצה שלוש פעמים מרוב צער, ולא יכול היה לפתוח את פיו מכאב, ולאחר שנרגע קצת, אמר: אוי אבי, שלושה היו בארץ, רבי פנחס בן יאיר, רבי שמעון והוא, ועכשיו נשאר הוא לבדו.

עמד רבי חייא ואמר: עד עכשיו היה המאור הקדוש משגיח עלינו ועתה עלינו להשתדל בכבודו. קמו רבי אלעזר ורב אבא והניחו אותו על המיטה שעליה יוציאו אותו לקבורה, ופתאום נתמלא כל הבית בריחות טובים מניחוחות גן עדן. כשנודע שרבי שמעון מת, באו אנשי ציפורי בתקיפות רבה ורצו להוליכו למקומם ולקבור אותו שם, ומנעו אותם בני מירון על ידי צעקות רמות וזאת כיוון שרצו שיקבר במירון. כשהמיטה הוצאה מהבית היא ריחפה באוויר ואש ליהטה לפניה, ואז שמעו את קול הקורא: "התאספו ובואו והתקבצו להילולא רבי שמעון".

וכשהכניסו את רבי שמעון אל תוך המערה שמעו קול יוצא מתוך המערה וקורא: זה האיש מרעיש הארץ ומרגיז ממלכות, וכמה מקטרגים שבשמים משתתקים ביום זה בגללך. זהו רבי שמעון שאדונו משתבח בו בכל יום, אשרי חלקו למעלה ואשרי חלקו למטה, וכמה אוצרות עליונים גנוזים לו. ועליו נאמר: "ואתה לך לקץ ותנוח ותעמיד לגורלך לקץ הימין". רבי חייא הגדול השתטח על הארץ ונשק את העפר ובכה ואמר: עפר, עפר, עד כמה קשה עורף אתה וכמה אתה חצוף וכל מחמדי עין בתוכך, ואל תתגאי עפר, לא ימסרו עמודי העולם לך, רבי שמעון שהוא המאור הקדוש לא יהיה בלה בך. רבי חייא רצה לראות את רבי שמעון בעולמו, התענה על כך ארבעים יום תעניות, ואמרו לו אינך ראשי וראוי לראותו, חזר והתענה עוד ארבעים יום תענית עד שזכה לראות את רבי שמעון שעוסק בנסתרות בתורה, ורבי יוסי אומר דברים בעולם הזה, ובעולם האמת אלפים מקשיבים.

מערתו של רבי הייתה נשמרת באופן מיוחד, שכאשר הביאו את בנו רבי אלעזר על מנת לקבורו שם, מצאו נחש כרוך על פתח המערה, והיה צורך לבקש ממנו (מהנחש) שיפנה את הפתח כדי שיכניסו את בנו לקבורה שם, ואז הנחש נתן רשות לקבור את בנו רבי אלעזר. וכאשר רצו להביא את בנו של רבי אלעזר רבי יוסי שהוא נכדו של רבי שמעון בר יוחאי, מצאו נחש בפתח המערה, והוא לא הרשה לקבור את רבי יוסי, ואז יצאה בת קול והבהירה: "לא משום שזה גדול מזה, אלא מפני שלא היה בצער גדול במערה". ועוד מסופר בגמרא: שרבי יהושע בן לוי פגש את אליהו הנביא בפתח מערה רבי שמעון, ורבי יהושע בן לוי שאל את אליהו הנביא: אם הוא יזכה לעולם הבא? ענה לו אליהו הנביא: אם ירצה אדון זה (כיון שהשכינה הייתה שם), אמר רבי יהושע בן לוי: שניים ראיתי וקול שלישי שמעתי מבלי לראותו-זו הייתה קולה של השכינה. מקום הקבורה של רבי שמעון בר יוחאי הפך מאז למקום שעולים אליו. ובמיוחד שהארי"זל הגיע לארץ עולים לקברו קהל המוני. המקום משמש עד עצם היום הזה מקום עליה להתפלל וללמוד בזכותו של רבי שמעון בכל השנה. ובמיוחד ביום ההילולא בל"ג בעומר בי"ח באייר, רבים רבים הם העולים לשם, על אף שהחתם סופר הסתייג בכך. על גדלות יום ההילולא נכתב רבות והיה סיפור: שרבי שמעון בר יוחאי היה מצטרף אל החוגגים ביום ההילולא שלו, הדבר היה בימי הארי"זל כשרקד יחד עם רבי אליעזר אזכרי ועוד אדם בלתי מוכר, שהיה נראה כחכם ספרדי, אמרו לו תלמידיו: על החכם הספרדי שרקדת איתו-אנו סבורים שבודאי הוא תלמיד חכם שתרקוד עימו. אך למה רקדת עם רבי אליעזר שהוא בסך הכל שמש בית הכנסת? ענה הארי"זל: ואם רבי שמעון בר יוחאי מצא נכון לרקוד איתו (הוא היה האיש השלישי שרקד במעגל עימם) ואני לא ארקוד עימו? וכעין זה מיצינו גם ברבי יהודה הנשיא, שאף היה מתגלה אחר מותו- שהיה בא כל ערב שבת לביתו ומקדש את כל בני משפחתו. וכמו שביקש הצדיק רבי אריה לויין הבא לפקוד את קברו שיאמר: "אני מאמין באמונה בתחיית המתים". פ"ו בשבוע הבא בעזרת השם בפינת הזהב: הרמב"ם

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה מהירה
בזכותו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי
לאיתן אבידן בן אסתר**

